

jääb teile segipärrast näggematta. Ja arwage sedda nüüd moistlikkust ärra: Kas kül se minno nähtav näggo, mis ihhalda-site ni wägga tunda sada, kas se ial olleks sanud, sedda head toimetada, mikspärrast minno wallitsussega rahkul ollite? Kas kül ellades se, mis nähtav ašsi on, saaks sünnitada sedda, mis näggematta on? Ka se minno seestpiddine meel, mis teile head sowis ja monda head ka fätte jäggas, se ei olle mitte minno párralt, eggas tulle mitte minno auuks; waid selle párralt se on, ja selle auuks se tuliseb, kes mind teie wallitsejaks on seádnud. Ja sellesamma keige armo Waimo wiis on se, näggematta käe läbbi ðnnistada." — Nenda se au-wäärt würst räfis. Rahwas läks siis tannades ja auüstades kio pole, ja käies kiskusid ommad wodrad jummalad assemest mahha ja wiškasid neid purruks. Hakkasid nüüd vast sedda näggematta iggawest

Jummalat tenima ja tedda ükspäiniš kum-mardama.

Alga, kas teiegi, armsad ma-rahwas, oslete seddasamma teinud? Kas teiegi ollete ommad wodrad jummalad ärrahåwi-tanud ja katki murduud? — Ehk vastate se peále: „Egga meie, Jummal olgo tånnatud, ei teni mitte wodraid jummalaid.” Wisfiste teniwad ni mitto teie seast wodraid jummalaid. Eks neid ei olle paljo, kes omma süddame himmud teniwad, kui on: holetusse, laiskusse, roppo ello, präsimisse, lakkumisse, wargusse, walletamisse, ja keik nisuggused alivad himmud? Nåte, needsainmad on nende wodrad jummalad. Peawad neid omma süddame altari peált mahhaliskma, ja hakkama, sedda tössist pühha Jummalat tenima, ning, temma tarkust ja heldust auüstades, allandlikul ja lapselikul wišil temma näggematta armo-wallitsusse alla heitma. Se vast